

נתיב אהבת ריעו

פרק א

בספר משלי (כו, י) **ריעך וריע אביך אל תעזוב**
ובית אחיך אל תבא ביום אידו טוב
שכן קרוב מאח רחוק. שלמה המלך ע"ה רצה
לומר כי האדם יתחבר בחבר ובריע הטוב
ואל יעזוב אותו ואף ריע אביו לא יעזוב,
ואל יבא בית אחיו ביום אידו רק אם יחסר
לו דבר וירצה לשאול עצה יבא לריעו שהוא
יותר טוב לו מאחיו.

וזה כי הריע שהיה איש רחוק ונתקרב אליו,
מזה תוכל לדעת ולהבין כי החבור הזה
הוא גדול יותר שאם לא כן לא התחבר אליו
ומפני כך גדול החבור שלהם, ולא כן אחיו
שאינן החבור שלהם רק מצד שנולדו מן אב
אחד ואין החבור הזה כמו החבור של
הריעים, ודבר זה תבין ממה שמקדים רחוק
קודם קרוב שנאמר שלום לרחוק ולקרוב
(ישעיהו נה, יט) ונאמרו (ברכות לד, ב) במקום
שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם
יכולים לעמוד, מפני שהיה מרחוק ונתקרב
והחבור שלו יותר ולכך מקדים לו שלום
שהשלום הוא החבור ורחוק קודם.

ועוד יש הפרש כי האח נקרא מצד התולדה,
ואין שם האח רק מצד שיש להם אב
אחד שהוא התחלה להם ואין זה מצד עצמם,
אבל שם הריעות הוא מצד החבור בעצמם,
ולפיכך יותר חבור הריעים מן האחים
שהאחים מצד התולדה הם מן אב אחד בלבד
ולא מצד עצמם ודבר זה מבואר.

אמנם פירוש ואל תבא בית אחיך ביום אידו
לא מוכח רק כמשמעו שלא יבא לבית
אחיו ביום אידו כי צער הוא אליו, שכאשר
יש לאדם איד ויראה אותו אדם אחר אפילו
הוא אחיו הוא צער אליו, אבל אוהבו וריעו
יראה אותו ואין לו צער מריעו כי אוהבו
הוא ואהוב אליו ודבר זה נחת רוח אליו,
וגם זה מוכיח כי יותר גדול האהבה מן אחיו.

ונאמר אחר כך טוב שכן קרוב מאח רחוק,
ורצה לומר אף כי בשכנים לא היה
הקרוב הזה שאין השכן בא להיות שכן אליו
ולבקש החבור אליו, ועם כל זה שייך אצל
שכן קרוב, דסוף סוף יש להם קרוב כאשר
הם שכנים ביחד.

אבל האח אין חבור שלהם מתחברים, כי
יקרא אח בין שהוא קרוב ובין שהוא
רחוק, ולא כן השכן, כי לא נקרא שכן רק
אם הוא קרוב, ומפני כך השכן הוא יותר
טוב. ומה שאמר וריע אביך אל תעזוב יש
לפרש כמשמעו שהוא ריע אביו בלבד, ואף
כי ריע אביו לא נתחבר אליו מכל מקום
לאביו נתחבר, וזה יותר מן חבור האחים
שלא היה שם חבור כלל.

ויש לפרש גם כן ריעך וריע אביך, כלומר
אותו שהוא ריעך שגם היה ריע אביך,
כלומר אבותיך, והיינו שהוא ישראל, ומכל
מקום דעתו בא למעט גוי, כי אין דעות
וחבור לגוי, כי בישראל נאמר ואהבת לרעך
כמוך (ויקרא יט, יח). ודבר זה ענין גדול מאוד
שיאהב את ריעו כמותו, אבל דבר זה בשביל
שישראל הם עם אחד ומצד זה ראוי שיהיו
ישראל כמו אדם אחד לגמרי, וכאשר אין
האהבה לחבירו כאלו היה איש אחד דבר
זה כאלו לא היו ישראל עם אחד, ולכך
המצוה בישראל ואהבת לרעך כמוך.

וכבר בארנו בפרק משה קבל (דרך החיים פ"א
מ"ו) כי דבר זה שאוהב הבריות הוא
אהבת ה' יתברך גם כן, כי מי שאוהב את
אחד אוהב כל מעשה ידיו אשר עשה ופעל,
ולפיכך כאשר אוהב את ה' יתברך אי אפשר
שלא יאהב את ברואיו ואם הוא שונא הבריות
אי אפשר שיאהב השם יתברך אשר בראם.
ובן כבוד חבירו אשר נכרא בצלם אלהים
נחשב כבוד המקום, וכמו שבארנו
למעלה באריכות בנתיב גמילות חסדים (פ"ד)